

Förordning med länsstyrelseinstruktion;

SFS 2007:825

Utkom från trycket
den 20 november 2007

utfärdad den 8 november 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Uppgifter

1 § I varje län finns en länsstyrelse som svarar för den statliga förvaltningen i länet, i den utsträckning inte någon annan myndighet har ansvaret för särskilda förvaltningsuppgifter.

2 § Länsstyrelsen ska verka för att nationella mål får genomslag i länet samtidigt som hänsyn ska tas till regionala förhållanden och förutsättningar.

Länsstyrelsen ska utifrån ett statligt helhetsperspektiv samordna olika samhällsintressen inom myndighetens ansvarsområde.

Länsstyrelsen ska främja länets utveckling och noga följa länets tillstånd samt underrätta regeringen om vad som är särskilt viktigt för regeringen att få veta om länet och händelser som inträffat där.

3 § Länsstyrelsen har bland annat uppgifter i fråga om

1. naturvård och miljöskydd,
2. social omvårdnad,
3. kommunikationer,
4. livsmedelskontroll, djurskydd och allmänna veterinära frågor,
5. lantbruk,
6. rennärning m.m. i förekommande fall,
7. fiske,
8. jämställdhet mellan kvinnor och män,
9. kulturmiljö,
10. regional tillväxt,
11. hållbar samhällsplanering och boende,
12. civilt försvar, fredstida krishantering och räddningstjänst, och
13. mottagande av skyddsbehövande som beviljats uppehållstillstånd m.m.

4 § Länsstyrelsens uppgifter omfattar också

1. de allmänna valen och valen till Sametinget enligt sametingslagen (1992:1433),
2. tillsynen över veterinärers verksamhet samt ledning och samordning av åtgärder mot djursjukdomar,

3. tillsynen över att fastighetsinnehav avvecklas enligt 18 kap. 7 § ärvdebalken,

4. fjällförvaltningen i Dalarnas, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län,

5. i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län att vara förvaltande och attesterande myndighet för vissa program inom målet europeiskt territoriellt samarbete inom EG:s strukturfonder enligt rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999¹ och enligt förordningen (2007:14) om förvaltning av EG:s strukturfonder,

6. förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön enligt 5 kap. 11 § första stycket miljöbalken och förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön, och

7. prövningen av frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatch samt tillsynen enligt lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher.

5 § Länsstyrelsen ska vidare

1. integrera ett jämställdhetsperspektiv i sin verksamhet genom att belysa, analysera och beakta kvinnors och mäns villkor,

2. verka för att de av riksdagen fastställda miljökvalitetsmålen uppnås och därvid svara för regionalt mål- och uppföljningsarbete, stödja kommunerna med underlag för deras miljömålsarbete samt verka för att målen får genomslag i den lokala och regionala samhällsplaneringen,

3. införa beslut eller andra åtgärder som kan röra barn analysera konsekvenserna för flickor och pojkar, och därvid ta särskild hänsyn till barns bästa,

4. i samverkan med andra regionala aktörer verka för tillgänglighet i länet för kvinnor och män med funktionshinder,

5. i sin tillsynsverksamhet eller på annat sätt uppmärksamma kommuner och landsting på deras ansvar för de mänskliga rättigheterna, särskilt skyddet mot diskriminering, och

6. verka för att det av riksdagen fastställda nationella folkhälsomålet uppnås genom att folkhälsan beaktas inom länsstyrelsernas arbete med regional tillväxt, samhällsplanering, krishantering samt alkohol och tobak.

Individbaserad statistik ska genomgående presenteras och analyseras med kön som övergripande indelningsgrund om det inte finns särskilda skäl emot detta.

Länsstyrelserna ska i fråga om sitt miljömålsarbete enligt första stycket 2 rapportera till det miljömålsråd som finns inom Naturvårdsverket och samråda med rådet om vilken rapportering som behövs.

Särskilda bestämmelser för vissa län

6 § I lagen (2002:34) om samverkansorgan i länen finns bestämmelser om att samverkansorgan kan bildas i länen med vissa uppgifter som annars är länsstyrelsens.

¹ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25 (Celex 32006R1083).

7 § I lagen (1996:1414) om försöksverksamhet med ändrad regional ansvarsfördelning finns bestämmelser om att regionala självstyrelseorgan i Skåne län och Västra Götalands län under viss tid övertar ansvaret för vissa uppgifter som annars är länsstyrelsens.

8 § I lagen (1997:1144) om försöksverksamhet med vidgad samordnad länsförvaltning i Gotlands län finns bestämmelser om att länsstyrelsen under viss tid fullgör uppgifter som annars är Skogsstyrelsens.

Vid Länsstyrelsen i Gotlands län ska det finnas sakkunniga för skogsfrågor. Innan länsstyrelsen beslutar om sådana anställningar ska länsstyrelsen samråda med Skogsstyrelsen.

Samråd m.m.

9 § Innan en statlig myndighet meddelar ett beslut som är av väsentlig betydelse för ett län, ska myndigheten samråda med länsstyrelsen.

10 § Länsstyrelsen ska samråda med andra statliga myndigheter i och utanför länet i sådana frågor inom länsstyrelsens verksamhetsområde som påverkar eller har betydelse för den myndighetens verksamhet.

11 § Länsstyrelsen bör, i den utsträckning det inte strider mot vad som är föreskrivet i en lag eller någon annan författning, informera motsvarande myndighet i nordiska länder i sådana frågor om samhällsplanering och insatser för regional tillväxt inom länsstyrelsens verksamhetsområde som kan antas ha betydelse för den utländska myndighetens verksamhet.

Ledning

12 § Länsstyrelsen leds av en myndighetschef.

13 § Vid länsstyrelsen ska det finnas ett insynsråd som består av högst åtta ledamöter.

Delegering

14 § Landshövdingen får, om det finns synnerliga skäl för det, överlåta till en tjänsteman att avgöra ärenden som avser föreskrifter som inte är av principiellt slag eller annars av större vikt.

Särskilda organ

15 § För sådan miljöprövningsdelegation, vattenmyndighet och kampsportsdelegation som anges i 16–30 och 38–40 §§ ska det för organisationen och verksamheten finnas en särskild arbetsordning eller ett särskilt beslut.

16 § Inom varje länsstyrelse ska det finnas en miljöprövningsdelegation för prövning av följande ärenden som enligt miljöbalken ska prövas av länsstyrelsen:

1. ärenden om tillstånd till miljöfarlig verksamhet enligt 9 kap. 8 § miljöbalken, och
2. ärenden enligt 24 kap. 3 och 5 §§ miljöbalken om återkallelse eller omprövning av tillstånd samt ändring eller upphävande av villkor eller andra bestämmelser i tillstånd om miljöfarlig verksamhet.

17 § Miljöprövningsdelegationen ska bestå av en ordförande och en miljö-sakkunnig. För ordföranden ska det finnas ersättare.

Ordföranden i miljöprövningsdelegationen ska vara jurist med domarerfarenhet och ha särskild erfarenhet av miljöfrågor och andra frågor som behandlas i miljöbalken. Dessa krav gäller även för ordförandens ersättare.

En miljö-sakkunnig ska ha teknisk eller naturvetenskaplig utbildning och ha särskild erfarenhet av frågor om skydd för människors hälsa och miljön.

18 § Ordföranden och ersättare för ordföranden i en miljöprövningsdelegation utses av regeringen för en bestämd tid efter anmälan av landshövdingen.

Länsstyrelsen utser efter samråd med ordföranden så många miljö-sakkunniga som behövs för verksamheten.

19 § Ärenden vid miljöprövningsdelegationen bereds av anställda vid länsstyrelsen i samråd med ordföranden.

Ordföranden får ensam vidta förberedande åtgärder och meddela beslut om avskrivning. Beslut i övriga frågor fattas av ordföranden och den miljö-sakkunnige gemensamt. Kan de inte enas gäller den mening som företräds av ordföranden.

Andra föredragande än ordföranden eller den miljö-sakkunnige har inte rätt att delta i miljöprövningsdelegationens beslut.

20 § Vid tjänstgöring utanför miljöprövningsdelegationens verksamhet får ordföranden eller ersättare för ordföranden inte besluta i eller delta i handläggningen av ärenden som avser

1. yttranden till miljödomstol i mål som avses i 16 § och som i första instans prövas av miljödomstol,
2. tillsyn över miljöfarlig verksamhet som är tillståndspliktig enligt 9 kap. 6 § miljöbalken,
3. yttranden i ärenden enligt 17 kap. miljöbalken, och
4. sådan verksamhet som i övrigt kan komma att prövas av miljöprövningsdelegationen.

Vid tillämpning av 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) och 22 kap. 6 § miljöbalken får ordföranden eller ersättare för ordföranden i miljöprövningsdelegationen inte företräda länsstyrelsen inför miljödomstol som den enskildes motpart.

21 § En miljösakkunnig får inte delta i handläggningen av ett ärende som avser efterlevnaden av ett tillståndsbeslut av miljöprövningsdelegationen om han eller hon har deltagit i tillståndsbeslutet.

Om ett beslut av miljöprövningsdelegationen överklagas, får en miljösak-kunnig som deltagit i beslutet inte företräda länsstyrelsen inför miljödomstol som den enskildes motpart.

Protokoll ska föras över sammanträden där miljöprövningsdelegationen fattar beslut enligt 16 §. Ytterligare bestämmelser om förfarandet i miljö-prövningsdelegationen finns i 19 kap. miljöbalken.

Vattendelegationer m.m.

22 § Av 5 kap. 10 § första stycket miljöbalken framgår att för förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön ska Sveriges landområden och kust-vattenområden delas in i fem vattendistrikt.

Den länsstyrelse som enligt 5 kap. 11 § första stycket miljöbalken ska vara vattenmyndighet med ansvar för förvaltningen av kvaliteten på vatten-miljön i distriktet är

1. Länsstyrelsen i Norrbottens län för Bottenvikens vattendistrikt,
2. Länsstyrelsen i Västernorrlands län för Bottenhavets vattendistrikt,
3. Länsstyrelsen i Västmanlands län för Norra Östersjöns vattendistrikt,
4. Länsstyrelsen i Kalmar län för Södra Östersjöns vattendistrikt, och
5. Länsstyrelsen i Västra Götalands län för Västerhavets vattendistrikt.

23 § Bestämmelser om förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön finns i förordningen (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön.

24 § För varje vattenmyndighet ska det finnas en särskild vattendelegation med uppgift att besluta inom vattenmyndighetens ansvarsområde.

Vattendelegationen får överlåta åt länsstyrelsen att utarbeta förslag till miljökvalitetsnormer, åtgärdsprogram, förvaltningsplaner och miljöövervakningsprogram samt genomföra åtgärdsprogram och miljöövervakning, an-svara för samordningen inom delområden och fatta beslut i frågor om för-valtningen av kvaliteten på vattenmiljön i övrigt. Vattendelegationen får dock inte överlåta åt länsstyrelsen att fatta beslut om miljökvalitetsnormer, åtgärdsprogram och förvaltningsplaner.

I administrativa frågor och andra frågor som inte rör förvaltningen av kva-liteten på vattenmiljön fattar länsstyrelsen beslut.

25 § Vattendelegationen ska bestå av högst elva ledamöter som utses av regeringen för bestämd tid.

Delegationen ska bestå av sakkunniga företrädare för länsstyrelser och andra sakkunniga.

Landshövdingen vid den länsstyrelse som utgör vattenmyndighet ska vara delegationens ordförande. Vid landshövdingens frånvaro ska landshövding-ens ställföreträdare vara ordförande i delegationen.

26 § Vattenmyndigheten ska på lämpligt sätt dela in distriktet i delområ-den. Innan en sådan indelning görs ska vattenmyndigheten samråda med de övriga länsstyrelser som berörs.

Vattenmyndigheten får överlåta sådana uppgifter som avses i 24 § andra stycket åt övriga länsstyrelser i distriktet. Vattenmyndigheten får dock inte överlåta åt länsstyrelserna att fatta beslut om miljö kvalitetsnormer, åtgärdsprogram och förvaltningsplaner.

27 § Övriga länsstyrelser inom distriktet ska biträda vattenmyndigheten. Inom varje länsstyrelse ska det finnas ett beredningssekretariat för att biträda i samordningen av arbetet med förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön.

Vattenmyndigheter och övriga länsstyrelser ska när det är lämpligt bilda referensgrupper med olika intressenter för att skapa den samverkan som avses i 2 kap. 4 § förordningen (2004:660) om förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön.

28 § Vid sammanträden med vattendelegationen har en representant från en länsstyrelse som inte finns representerad i delegationen närvaro- och yttranderätt när frågor som berör länet behandlas.

Vid sammanträden med vattendelegationen för Bottenvikens vattendistrikt har en representant från den eller de myndigheter i Finland som har motsvarande uppgifter i de internationella avrinningsområden som omfattas av distriktet närvaro- och yttranderätt.

Vid sammanträden med vattendelegationen för Bottenvikens, Bottenhavets och Västerhavets vattendistrikt har en representant från den eller de myndigheter i Norge som har motsvarande uppgifter i de internationella avrinningsområden som omfattas av distriktet närvaro- och yttranderätt.

Närvaro- och yttranderätten innebär inte någon rätt att delta i vattendelegationens beslut.

29 § Vattendelegationen är beslutförför när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande.

Om delegationen inte är enig om ett beslut ska omröstning ske. Vid omröstning ska den mening gälla som omfattas av mer än hälften av ledamöternas röster. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

30 § Vattenmyndighetens beslut eller, vid sådan delegering som avses i 26 § andra stycket, länsstyrelsens beslut enligt förordningen (2004:660) om förvaltningen av kvaliteten på vattenmiljön får inte överklagas.

Rennäringsdelegationer

31 § En delegation för rennäringsfrågor ska finnas inom var och en av länsstyrelserna i Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.

Rennäringsdelegationer avgör frågor inom av länsstyrelsen fastställda ansvarsområden.

32 § Rennäringsdelegationen ska bestå av sju ledamöter. För ledamöterna ska det finnas lika många ersättare. Länsstyrelsen ska utse ledamöter och ersättare i delegationen. Tre ledamöter och deras ersättare ska vara rennäringsutövare och utses efter samråd med Sametinget.

Landshövdingen, eller den landshövdingen utser inom länsstyrelsen, är ordförande i delegationen.

33 § Ledamöterna och ersättarna utses för fyra år. De ska vara folkbokförda i länet eller, när det är fråga om rennäringsutövare, vara medlemmar i en sameby som är registrerad hos Sametinget.

Om en ledamot eller ersättare avgår, utses en ny ledamot eller ersättare för återstoden av uppdragstiden.

34 § En rennäringsdelegation är beslutför när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande.

Minst en av de närvarande ska vara rennäringsutövare.

35 § Den som i en fråga som rennäringsdelegationen ska avgöra vill anmäla avvikande mening enligt 19 § första eller andra stycket förvaltningslagen (1986:223) ska göra det innan sammanträdet med delegationen avslutas.

Vid sammanträden med rennäringsdelegationen får företrädare för samefundens styrelse närvara och yttra sig, men inte delta i besluten.

Fjälldelegationen

36 § En gemensam delegation för fjällfrågor, Fjälldelegationen, ska finnas för länsstyrelserna i Dalarnas, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län.

Fjälldelegationen är ett organ för samverkan i frågor som särskilt rör fjällområdet. Arbetsområdet ska vara fjällfrågor med inriktning mot en hållbar utveckling i landets fjällområden.

37 § Fjälldelegationen ska bestå av landshövdingarna från de län som anges i 36 §.

Vart och ett av länen svarar under två års tid för ordförandeskapet i delegationen. Landshövdingen i det län som svarar för ordförandeskapet är ordförande i delegationen.

Kampsportsdelegationen

38 § Att Länsstyrelsen i Örebro län prövar frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatch samt utövar tillsyn enligt lagen (2006:1006) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher framgår av förordningen (2006:1068) om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher. För prövning av frågor om tillstånd att anordna kampsportsmatch och återkallelse av tillstånd ska en delegation för kampsport, kampsportsdelegationen, finnas inom länsstyrelsen.

Protokoll ska föras över sammanträden där kampsportsdelegationen fattar beslut enligt första stycket.

39 § Kampsportsdelegationen ska bestå av en ordförande, en medicinskt sakkunnig och en sakkunnig i idrott med kunskap om kampsporters regelverk. För var och en av dem ska det finnas en ersättare.

Ordföranden i kampsportsdelegationen ska vara jurist med domarerfarenhet. Detta krav gäller även för ordförandens ersättare. Ordföranden och ersättaren för ordföranden utses av regeringen för en bestämd tid.

Den medicinskt sakkunnige ska ha erfarenhet inom området klinisk neurovetenskap. Detta krav gäller även för den medicinskt sakkunniges er-

sättare. Den medicinskt sakkunnige och ersättaren utses av Länsstyrelsen i Örebro län efter förslag från Socialstyrelsen. Den sakkunnige i idrott med kunskap om kampsporters regelverk och ersättaren utses av Länsstyrelsen i Örebro län efter förslag från Sveriges Riksidrottsförbund.

40 § Ärenden vid kampsportsdelegationen bereds av anställda vid länsstyrelsen i samråd med ordföranden.

Ordföranden får ensam vidta förberedande åtgärder och meddela beslut om avskrivning. Beslut i övriga frågor fattas av ordföranden och de sakkunniga gemensamt.

Andra än ordföranden eller de sakkunniga har inte rätt att delta i kampsportsdelegationens beslut.

Anställningar och uppdrag

41 § Landshövdingen är myndighetschef.

42 § Vid länsstyrelserna i Stockholms, Skåne och Västra Götalands län finns en chefstjänsteman som är länsöverdirektör. Vid övriga länsstyrelser finns en chefstjänsteman som är länsråd.

Chefstjänstemannen är ställföreträdare för landshövdingen.

43 § Anställningar som länsöverdirektör eller länsråd beslutas av regeringen efter anmälan av landshövdingen.

44 § Vid länsstyrelsen ska det finnas en särskild sakkunnig för frågor om jämställdhet mellan kvinnor och män.

45 § En länsstyrelse får efter överenskommelse med en annan länsstyrelse mot ersättning ställa någon av sina anställda till den andra länsstyrelsens förfogande för att, som föredragande eller på något annat sätt, delta i handläggningen av ett visst ärende eller en viss ärendegrupp.

46 § Det finns särskilda föreskrifter om skyldighet för anställda vid Vägverkets region, Arbetsförmedlingen och Skogsstyrelsen att på begäran, som föredragande eller på något annat sätt, delta i handläggningen av en del ärenden.

Personalansvarsnämnd

47 § Vid länsstyrelsen ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

48 § Länsstyrelsen ska tillämpa personalföreträdarförordningen (1987:1101).

Länsstyrelserna i Stockholms län, Skåne län, Västra Götalands län, Jämtlands län, Västerbottens län och Norrbottens län ska tillämpa internrevisionsförordningen (2006:1228).

49 § Landshövdingen är skyldig att bo i den tjänstebostad som anvisas honom eller henne.

50 § De delar av landshövdingens tjänstebostad som är avsedda för representation ska vara försedda med möbler och annan inredning enligt inventarieförteckning som fastställs av Statens fastighetsverk.

51 § En landshövding ska lämna tjänstebostaden när han eller hon avgår från anställningen, om inte regeringen beslutar något annat.

Om landshövdingen avlider, ska dödsboet lämna tjänstebostaden senast tre månader därefter, om inte regeringen beslutar något annat.

Krisberedskap och höjd beredskap

52 § Länsstyrelsen är geografiskt områdesansvarig myndighet enligt förordningen (2006:942) om krisberedskap och höjd beredskap och den högsta civila totalförsvarsmyndigheten inom länet.

Genom sin verksamhet ska länsstyrelsen minska sårbarheten i samhället, bevaka att risk- och beredskapshänsyn tas i samhällsplaneringen samt utveckla en god förmåga att hantera sina uppgifter under fredstida krissituationer och höjd beredskap.

53 § Länsstyrelsen ska ha en tjänsteman i beredskap med uppgift att initiera och samordna det inledande arbetet för att upptäcka, verifiera, larma och informera vid allvarliga kriser som berör länet.

Länsstyrelsen ska ha förmåga att vid en allvarlig kris, som berör länet eller medför behov av samverkan med kommuner eller andra aktörer, omgående kunna upprätta en ledningsfunktion för bl.a. samordning och information.

54 § Länsstyrelsen ska avseende krisberedskap vara sammanhållande inom sitt geografiska område och före, under och efter en kris verka för samordning och gemensam inriktning av de åtgärder som behöver vidtas.

Länsstyrelsen ska särskilt

1. ansvara för att en gemensam regional lägesbild sammanställs vid kris-situationer,

2. stödja de aktörer som är ansvariga för krisberedskapen i länet avseende planering, risk- och sårbarhetsanalyser samt utbildning och övning,

3. ha ett regionalt råd för skydd mot olyckor och krisberedskap, i vilket representanter för länsstyrelsen och berörda aktörer i krishanteringssystemet bör ingå, för att skapa nödvändig samordning,

4. upprätta regionala risk- och sårbarhetsanalyser som ska kunna användas som underlag för egna och andra berörda aktörers krisberedskapsåtgärder,

5. följa upp kommunernas tillämpning av lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap,

6. årligen till Krisberedskapsmyndigheten rapportera vilka beredskapsförberedelser som kommuner och landsting vidtagit och samtidigt redovisa en bedömning av effekten av de vidtagna förberedelserna, samt

7. verka för att den krisberedskapsverksamhet som berörda aktörer bedriver inom länet bidrar till att en grundläggande förmåga till civilt försvar uppnås.

Bestämmelser vid höjd beredskap

55 § Är Sverige i krig, ska 56–61 §§ tillämpas. Då ska 1–51 §§ tillämpas bara i den utsträckning som de är förenliga med vad som sägs i 56–61 §§.

Är Sverige inte i krig, ska 56–61 §§ tillämpas bara i den utsträckning som regeringen beslutar särskilt.

56 § Länsstyrelsen ska som högsta civila totalförsvarsmyndighet inom länet verka för att största möjliga försvarseffekt uppnås.

Länsstyrelsen ska särskilt

1. samordna de civila försvarsåtgärderna,
2. verka för att sådan verksamhet hos civila myndigheter och andra civila organ som har betydelse för försvarsansträngningarna bedrivs med en enhetlig inriktning,

3. i samråd med Försvarsmakten verka för att det civila och det militära försvaret samordnas, och

4. verka för att länets tillgångar fördelas och utnyttjas så att försvarsansträngningarna främjas.

57 § En länsstyrelse får meddela föreskrifter om verksamheten hos andra regionala eller lokala civila myndigheter med statliga förvaltningsuppgifter inom länet om den bedömer det nödvändigt för samordningen av försvarsansträngningarna.

Sådana föreskrifter får dock inte meddelas för riksdagens myndigheter.

58 § Länsstyrelsen ska på alla sätt försöka upprätthålla förbindelse med regeringen, centrala myndigheter och länsstyrelserna i angränsande län.

59 § Föreskrifter om länsstyrelsens befogenheter i vissa fall när förbindelsen har avbrutits med regeringen finns i lagen (1988:97) om förfarandet hos kommunerna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna under krig eller krigsfara m.m. och i förordningen (1988:1215) om förfarandet hos kommunerna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna under krig eller krigsfara m.m.

I sådana fall ska länsstyrelsen självständigt genomföra de åtgärder som behövs för den civila försvarsverksamheten och till stöd för det militära försvaret.

60 § Länsstyrelsen får överlåta åt en kommunal myndighet att i ett visst ärende eller i vissa grupper av ärenden på eget ansvar meddela beslut eller genomföra åtgärder som annars skulle vara länsstyrelsens uppgift, om föreskrifter i lag inte hindrar det.

61 § Om länsstyrelsen anser det nödvändigt att besluta om en åtgärd som det saknas medel för och om regeringens beslut inte kan avvaktas, får länsstyrelsen själv tillhandahålla de medel som behövs.

En sådan utbetalning ska anmälas till regeringen så snart som möjligt.

Mottagande av skyddsbehövande som beviljats uppehållstillstånd m.m.

62 § Länsstyrelsen ska verka för att det finns beredskap och kapacitet hos kommunerna att ta emot skyddsbehövande som beviljats uppehållstillstånd samt därvid verka för regional samverkan. Länsstyrelsen ska, med utgångspunkt från Migrationsverkets bedömning av behov, överlägga med kommunerna om ett sådant mottagande samt inge underlag om detta till Migrationsverket, som träffar överenskommelser med kommunerna om mottagande av skyddsbehövande och andra utlänningar som anges i 3 § förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m.

63 § Länsstyrelsen ska följa upp kommunernas introduktion för skyddsbehövande och andra nyanlända invandrare för vilka kommunerna har rätt till ersättning enligt förordningen (1990:927) om statlig ersättning för flyktingmottagande m.m. samt verka för regional samverkan om introduktionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008, då förordningen (2002:864) med länsstyrelseinstruktion ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

Lilian Wiklund
(Finansdepartementet)

